

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 314: Nếu Có Sở Đắc, Liền Là Phi Đắc

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 025)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

[Chánh văn]: Nhược hữu sở đắc, tiện vi phi đắc (Nếu có chỗ đạt được, liền là chẳng đạt được gì).

Quý vị có “sở đắc” (có chỗ đạt được), thì quý vị một thứ cũng chẳng đắc được, câu này mọi người nghe xong có hiểu hay không? Không có đắc mới gọi là đắc được; đắc được rồi mà lại là chưa đắc được, đây là lời lẽ gì vậy! Lời này khiến chúng ta nghe qua cảm thấy rất mơ hồ, quả thật là điên đảo rồi.

Nếu như đoạn trước quý vị đều đã nghe hiểu, thì quý vị sẽ gạt đầu, quý vị sẽ cho rằng câu nói này là chính xác, là đúng đắn. Vì sao nói có sở đắc, thì quý vị cái gì cũng chẳng đắc được?

Nói thật ra, những đạo lý này đều nằm ở phần sau của “Kinh Kim Cang”, hiện tại chúng ta vẫn chưa đọc đến. Cái “Năng đắc” (chủ thể đắc) là một quan niệm, năng đắc là Tâm, trong tâm có cái ý niệm “ta có thể đắc”, chúng ta gọi đó là Tâm. Phần sau “Kinh Kim Cang” có giảng: “*Tâm quá khứ bất khả đắc, tâm hiện tại bất khả đắc, tâm vị lai bất khả đắc*” (Tâm quá khứ không thể được, tâm hiện tại không thể được, tâm tương lai không thể được), quý vị lấy cái gì để mà “năng đắc”?

Cái “Sở đắc” (đối tượng được đắc) chính là Tướng. “*Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng*” (Phàm những gì có tướng, đều là hư vọng), cái sở đắc của quý vị cũng là bất khả đắc.

Năng và Sở đều là Không, quý vị đi đến đâu để đắc? Phật nói lời chân thật với quý vị, quý vị ngược lại không minh liễu; nói lời giả dối gạt quý vị, quý vị lại rất tin tưởng, quý vị chẳng phải là mê hoặc điên đảo hay sao?

Vì sao nói “đắc nhi vô kỳ sở đắc” (được mà không có cái để được), đó mới là chân đắc (thật sự được)? Cái thật sự đắc chính là Tánh, là Chân Như Bồn

Tánh, trong Bồn Tánh vốn dĩ đầy đủ vạn pháp. Chân Như Bồn Tánh vốn dĩ hay sanh vạn pháp, nếu quý vị Kiến Tánh, vậy thì quý vị thật sự đã đắc được rồi, quý vị một thứ cũng không thiếu khuyết.

Chúng ta đọc “Phẩm Phổ Môn”, xem Quán Thế Âm Bồ Tát. Quán Âm Bồ Tát ở trong hư không pháp giới, vô lượng vô biên cõi nước chư Phật, bất cứ nơi nào có chúng sanh trong lòng mong cầu Quán Âm Bồ Tát, Quán Âm Bồ Tát ngay lập tức hiện thân đến giúp đỡ họ. Đáng dùng thân gì để được độ, Bồ Tát liền hiện thân đó; đáng nên nói pháp môn gì cho họ, Bồ Tát liền tuyên thuyết pháp môn đó. Chúng ta nghe rồi, cái này gọi là thần thông quảng đại. Cái thần thông quảng đại này, chính là cái mà Ngài đã đắc được.

Ngài làm sao đắc được? Do “đắc vô sở đắc” (được cái không có gì để được) mà đắc được.

Chúng ta ngày nay thứ gì cũng chấp trước, cho rằng có cái “năng đắc” (mình đắc), cho rằng có cái “sở đắc” (vật bị đắc), thì cái năng lực [thần thông tự tánh] này một chút cũng không có. Bệnh căn của chúng ta chính là ở chỗ này, chính là kiên cố chấp trước có một cái Năng và một cái Sở.

Điều này là nói từ trên Quả, quý vị thật sự thấu hiểu, quý vị mới có thể buông xuống cái ý niệm “đắc”, như vậy mới có thể nhập vào dòng Thánh.